Living on my own (I)

On August 15, 2015

Asumă-ți identitatea la care te raportezi prin forța genialității, printr-o supremă renunțare la tot ceea ce te robește.

Motivul neîncetatului meu update interior este trădat de înfăptuirile acelui organ de percepție care se dilată tot mai mult - mintea. Această componentă sublimă a naturii mele, putere a spiritului pur, pare tot mai ageră prin descoperirile ei proiectate în univers cu utilizarea maximă a energiilor cugetătoare, cauzând un Waterloo în care se încleștează toate forțele curiozității. O stare de "nu e destul", care este superioară sentimentului, poate să ordone conștiinței să compună o epopee a genialității. „I get lonely so lonely living on my own."

Geniul, care aduce sclipire nebuniei, este un model exemplar al devenirii, format din substanța densă a informației inteligente, uneori sustrăgându-se prin intermediul mecanismului de interpretare a formulărilor confuze sau contradictorii de sub dominația principiilor de cunoaștere sociologic-existențialiste. Ca un artist adevărat care imaginează noaptea, dar înfăptuiește ziua, sper să reușesc să stabilesc anumite contacte între ceea ce survine și ființează în Absolut, printr-un "One goal, one golden glance of what should be".

Totul pare să se petreacă potrivit unei logici elementare, o constantă de reprezentare a sinelui în raport cu timpul scurs între două observări succesive: prima, a faptului că nimicul poate să însemne un scop suprem al vieții, a doua, a faptului că diferitul, acest mod de exprimare prin metafore poate să ridice întotdeauna îndoieli. „Sometimes I feel I'm always walking too fast / And everything is coming down on me down on me."

Leadership: Îți judeci propria creație pentru că trăiești în ea, sau te judeci pe tine și atragi răsplata pentru modul în care percepi și reacționezi la exigențele realității?

Una din invențiile geniale ale lui Thomas Mann nu a fost compozitorul Adrian Leverkuhn, ci călăul rafinat al omului din el. Ştiind că orice tentativă de întoarcere la paradisul pierdut al omenirii va eșua, Adrian întreprinde totuși asemenea încercări de reinventare a sinelui. Iar scriitorul Ion Ianoși oferea o explicație interpretabilă a acestui fapt: paharul amar trebuie golit până la fund, iar adevăratul curaj îl îndeamnă pe om să soarbă otrava, picătură cu picătură. „I go crazy, oh so crazy living on my own."

Creația cea mai de seamă a omului, ca și componentă sublimă a naturii sale, este imaginea perfecțiunii la care nutrește stabilită în raport cu o experiență interioară mistuitoare ce devine oglindire în exterior. Identitatea la care te raportezi prin forța genialității, facilitând o experiență indirectă sau subiectivă, prin folosirea unei noi forme de exprimare în direcția unui leadership artificial sau natural, dezvoltă o anumită afinitate pentru tot ce este *out-of-the-box* , printr-o supremă renunțare la tot ceea ce te robește.

Te lași robit de idealul de a fi util societății prin eliminarea sau prin acceptarea constrângerilor genialității? Reușești să satisfaci exigențele realității, date de lărgirea posibilităților de accesare a unor aspecte de nemulțumire și căutare de sine care cheamă la extinderea orizonturilor, într-un mod în care ceilalți oameni te pot înțelege?

A-ți judeca propria creație pentru că trăiești în ea înseamnă să refuzi libertatea de a deveni părtaș la propria taină și să ratezi formarea ta prin prisma a ceea ce îți imaginezi că știi deja despre tine. Această creație reprezintă suma tututor experiențelor tale, bogăția spirituală pe care ai acumulat-o trăind viața la o altă intensitate, conturând profilul unei personalități

reper și model veridic pentru îndeplinirea obligațiilor reflexive conform rănilor trecutului sau părților bune ale prezentului.

Leadership: Valorile tale variază în funcție de conținutul pe care dorești să-l comunici și de interpretarea corectă pe care o dai creației personale în contextul unei meniri ce merge dincolo de imaginea pe care o transmiți despre tine însuți?

Leadershipul artificial se distinge printr-un conținut nou de cunoaștere dedicat celor care au voința de a-și imagina ceva de dincolo de înțelegerea lor și a celorlalți. Ceva care se poate implementa într-o existență controlabilă printr-o abordare științifică a fenomenului genialității și a factorilor cu impact major. Cum bine preciza cineva pe web, artificialul este singurul capabil să reveleze natura ascunsă și cea mai de preț a omului.

În timp ce leadershipul natural, anume programarea proceselor de creație, receptarea varietăților artei și modelarea lor cu ajutorul logicii elementare, abordează o înțelegere mai restrânsă a lucrurilor ce vine numai prin practică și experiență. Sau, citând un internaut, naturalul reprezintă în fapt convenția umană a percepției înguste despre realitate.

Omul care este robit de păcatul de a fi genial, analizând câteva din consecințele practice deosebit de importante ale elaborării unei științe informaționale, se învelește de cele mai multe ori în pătura singurătății, suferind întotdeauna de acea dependență de adrenalină în a face totul pe cont propriu. La un asemenea fenomen social, la un asemenea instrument de descompunere a realității în știință, se derulează constant anumite experimente de detecție a excepțiilor de la regulă.

Genialitatea, în direcții moderne de cercetare a noului, echivalează oarecum cu trecerea de la concret la abstract, cu mențiunea ca ea încalcă toate acele structuri de cunoaștere care au fost setate să facă „sharing”. Genialitatea poate fi admisă ca fiind o chestiune de autoritate, o realitate care stârnește controverse. O poți mai ușor promova prin har, decât prin dezvoltarea facultăților creatoare.

Dacă leadershipul, asemenea genialității, devine o experiență a singurătății, înseamnă că ești pe cale să pierzi contactul cu ceea ce te face să aparții celorlalți. Dar te face să fii strălucitor în fața lor.

Valorile care trebuiesc respectate la interpretarea corectă pe care o dai creației personale țin de capacitatea de a înțelege în profunzime esența lucrurilor, de calitatea de a gândi dincolo de tipare, cu mențiunea de a nu face din ele ceva distructiv pentru ființa ta.

Living on my own aduce în prim plan promovarea unui fel de a fi mai presus decât ceilalți oameni, axat pe consecințele unei vieți raportate la simetria dintre autenticitate și singurătate, construit mai mult pe baza beneficiilor oferite de fenomenologia creației și imaginației, decât pe știința existentă.

Dacă vrei ca leadershipul să nu se transforme într-un bumerang ce se poate întoarce împotriva ta, asumă-ți identitatea la care te raportezi prin forța genialității, printr-o supremă renunțare la tot ceea ce te robește.

Singurătatea este un rob folositor atunci când te lupți cu păcatul de a deveni cel mai bun, dar niciodată acest rob nu va putea să fie stăpân peste o împărăție care aparține altora.

* Notă: Freddie Mercury - Living On My Own

Source: https://neculaifantanaru.com/living-on-my-own.html